

JOAN COMA

«No podem deixar desemparats els que desobeeixen»

El regidor de Capgirem Vic (CUP) Joan Coma (Vic, Osona, 1981) està investigat per incitació a la sedició. El seu pecat va ser demanar, en el ple de l'ajuntament, "deixar de supeditar les decisions de les nostres institucions a les institucions espanyoles". El jutge de l'Audiència Nacional (AN) que ha acceptat la denúncia contra ell és el del cas dels titellaires de Madrid.

*Entrevista d'Àlex Milian
Fotografia de Jordi Play*

Diu el Codi Penal que "sedició" és aixecar-se públicament i tumultuària per impedir, per la força o fora de les vies legals, l'aplicació de les lleis...". Va ser tumultuari en expressar que cal desobeir els tribunals espanyols?

—No, és pràcticament impossible considerar tumultuari un grup municipal de quatre persones. El que fan és acusar-me d'incitació a la sedició, però entenem que, en aquest cas, el tumult aquest s'hauria d'haver produït després del ple o els dies següents. El ple va ser el dia 9 de desembre i que nosaltres tinguem constància no hi ha hagut cap aixecament tumultuari, ni a Vic ni en tot el Principat, per desobeir les lleis dels tribunals espanyols.

—**Algun dia la desobediència haurà d'arribar, si es vol completar el procés d'independència?**

—Malauradament, perquè no tenim al davant un Estat democràtic sinó demofòbic. Nosaltres voldríem que les coses fossin d'una altra manera però la realitat és la que és i cal assumir-la. En aquest

cas, si el procés tira endavant, tal com diu la declaració del 9N, les institucions catalanes i els representants públics catalans hauran de no fer cas als dictàmens de la justícia espanyola. Nosaltres, en el ple, vam demanar —com fa temps que demana la CUP a tots els consistoris on es troba— que l'ajuntament no entregués la documentació si aquesta era requerida per l'Audiència Nacional.

—**Per què?**

—Primer, per un acte de compliment de la resolució del 9N i, segon, perquè tota aquesta documentació és pública i accessible. Els plens són gravats i s'hi pot accedir per internet. I totes les actes de l'ajuntament estan penjades a la web municipal. Són públiques.

—**Però l'Ajuntament de Vic va lliurar la documentació a l'AN.**

—L'Ajuntament va córrer a entregar-la. Vic és governada per Convergència i van lliurar la documentació; Manlleu és d'ERC però també va córrer a entregar-la.

—**En canvi, l'Ajuntament, en aquell ple del 9 de desembre, havia aprovat**

per majoria absoluta (16 dels 21 regidors) donar suport a la resolució del 9N, que també parla de desobediència.

—Una cosa és aprovar una moció per quedar bé de cara a la galeria però després no prendre el compromís polític d'executar el que s'ha dit. Aquella resolució del 9N té elements que no són gens cupaires com ara obrir portes de negociació en cas que allà a Madrid algú es desperti... Nosaltres també assumim això tot i que no és la nostra opció preferida. Però entenem que en un compromís així hi ha d'haver una mica de totes les parts. La declaració és més de Junts pel Sí que de la CUP. Per tant nosaltres demanem que es compleixi amb la desobediència de la mateixa manera que nosaltres complirem si algun dia es dona el cas que assenyala el punt 9: "Declara la voluntat d'inici de negociacions per tal de fer efectiu el mandat democràtic".

—**Li fa mal que Convergència hagi col·laborat amb l'entrega d'aquesta documentació?**

→ —Entenc que entra dins de la seva lògica però hem de trencar amb la lògica autonomista. Si ens creiem el procés d'independència que ha endegat el principi i assumim els compromisos polítics que tenim amb els votants, has de trencar. No es pot sortir el 27-S a la nit i dir que hem guanyat i després actuar com a perdedors. Entenem que hi ha una majoria social àmplia a favor del procés i que caldrà culminar-lo amb un referèndum constituent. El procés no pot quedar aturat perquè el 27-S no hi va haver un referèndum com a tal i, en aquelles condicions, aconseguir el su-

port del 48 per cent dels votants és molt espectacular. Ara estava parlant amb en David Companyon, d'Iniciativa, i ell explica que és independentista i que ell votarà independència. Per tant no se'ls pot comptar com el no. No tothom votarà el mateix. Aquesta és la riquesa d'aquestes formacions. I jo, personalment, m'hi sento molt proper. Entenc que el nostre aliat natural és aquest entorn, però si estem en el procés independentista, s'ha de fer amb qui sigui independentista. També entenem que, dins dels sectors convergents de Junts pel Sí, posin el fre.

—Per què?

—Perquè tenen uns privilegis adquirits i es pensen que són naturals –tot i que no ho són, no són *in aeternum*. O calculen molt bé les coses o, trencant la baralla, corren el risc de perdre certes coses. Perquè trencar la baralla no és només trencar amb Espanya; també és trencar amb l'oligarquia actual catalana. Amb aquelles 400 famílies catalanes que manen a tot el Principat. O amb les 40 famílies de Vic. El poder, com més proper sigui, millor: poder municipal o poder de barri a les ciutats.

—El seu partit, la CUP, està demanant que es ratifiqui la declaració del

ments a ajuntaments catalans. Per tant cal que, des de la Generalitat, s'ofereixin garanties a tots els regidors que s'estan mullant el cul a favor d'una declaració del Parlament. El que no pot ser és que el Parlament es renti les mans davant d'una situació volguda pel Parlament...

—**Provocada pel Parlament...**

—Sí, “provocada” en el bon sentit.

És un mèrit. Però el Parlament té un aforament superior i ha d'oferir garanties a la gent de la base, entre ells als regidors. I que les instàncies catalanes policials deixin d'actuar com una policia autonòmica al servei dels interessos de l'Estat espanyol i actuïn com una policia pròpia al servei dels nostres interessos. Per això hem demanat també al conseller Gené perquè els Mossos deixin de col·laborar. I també pot ser un revulsiu per accelerar el procés en el sentit que potenciarà la mobilització popular. La gent necessita confiar en les institucions. Moltes vegades les institucions demanen el suport de la gent; ara cal que les institucions donin suport a la gent. No volem obligar ningú a ser desobedient però no podem deixar ningú desemparat per ser-ho. La desobediència sembla col·lectiva, però, en últim extrem, és un procés que afecta de manera molt individual. De la mateixa manera que la insubmissió afectava els insubmisos de manera individual. El meu entorn personal és el que es veu afectat directament per si se m'emporten o no. Per tant, no es pot obligar a la desobediència però tampoc poden deixar desemparats els que ho fem.

—**Se sent desemparat?**

—A nivell de Vic la resposta està resultant extraordinària en molts sentits. Perquè ahir vam impulsar una plataforma de suport –impulsada per Capgirem Vic però amb voluntat d'obertura total– i hi havia molta gent: des del cap de Convergència a la comarca a gent que no milita en cap partit i a gent d'Iniciativa i d'Esquerra –gent amb la qual, en el dia a dia, ens barallem políticament. Tots hem de ser intel·ligents per separar les coses com per veure que això és un atac anti-democràtic a una expressió democràtica.

—**I a nivells més alts?**

—No hi són però se'ls espera. Perquè la situació va de debò. Tant els uns com els altres. No estem aquí per dir una cosa en la campanya i fer-ne una altra.

—**Personalment, se sent vulnerable?**

—No és parlar per parlar, però hi ha col·lectius més vulnerables que jo. Els anarquistes, els immigrants o els okupes són col·lectius que ho són més. La gent que ha fet vaga a l'empresa càrnia més gran de Vic, de la comarca, i, per tant, del país –Esfosa– sí que és vulnerable. Joestic en un moviment –no només la CUP sinó l'independentisme, que gaudeix de certa hegemonia en la societat i els mitjans– i això et dóna un suport. No tinc dret a sentir-me sol. Jo no sóc okupa però sé que, quan els hi entren els Mossos a fer-los fora d'una casa, estan molt més sols. O els anarquistes. Ells són els veritables rupturistes. Per tant, no diré que no hi tingui dret, però no puc sentir-me sol.

—**Ara comenceu una campanya amb els lemes #sensepor i #trenquemelsous, perquè no es pot fer una truita sense trencar els ous. No deu estar la CUP trencant els ous mesos abans de posar la paella al foc?**

—La campanya nacional és “sense por”; la municipal és “trenquem els ous”, perquè és una metàfora que hem sentit sempre.

—Sí.

—Tenim un mandat. Ja han passat quatre o cinc mesos des del 9N i hi ha una declaració del Parlament de no fer cas al Tribunal Constitucional. No diem de trencar els ous per trencar-los; diem que davant d'agressions antidemocràtiques s'ha de demostrar fermesa sense por. No estem en la confrontació per la confrontació. Ens encantaria no tenir un estat demofòbic a l'altra banda que ens plantegés un referèndum amb totes les de la llei. Això no s'ha rebutjat mai. Però és veritat que, si no s'estreny, ningú es mou. S'han de fer passes per anar seriosament. I, si tirem endavant en fer la truita, es trencaran ous. ●

9N per donar-vos suport precisament a vosaltres, als regidors que us trobeu en aquesta situació. Necessita vostè que es renovi una cosa que ja està dita i signada?

—Dues coses. Si fos la mateixa cosa exactament, no hi hauria d'haver cap problema per tornar-lo a votar. No tindria lògica votar-lo cada quinze dies, però si ja s'ha adquirit un compromís no hauria de ser un problema ratificar-ho. Però no és només una ratificació. Portem ja cinc mesos des del 9N; falta una calendarització de l'acord; el meu cas no serà únic perquè hi ha 380 requeri-